

Luk 19:29-44 Palmsondag

Uit ’n menslike oogpunt, dink ek, was hierdie feestelike binnekoms van die Here Jesus in die stad Jerusalem in seker die hoogtepunt van die Here Jesus se lewe hier op aarde. ’n Mens sou regtig dink: Hier het ons nou uiteindelik die vrug op Christus se prediking. Uiteindelik sien die mense Hom aan vir Wie Hy regtig is: die Koning van hemel en aarde! Nooit elders in sy lewe is Hy só met oorgawe geëer en besing nie. Mense het

langs die pad gestaan en juig, palmtakke geswaai en God uit volle bors geprys, soos vs 37-38 dit so treffend beskryf: Toe Hy al naby die afdraande teen die Olyfberg kom, het die hele skare dissipels God vol vreugde hardop begin prys oor al die kragtige dade wat hulle gesien het. Hulle het uitgeroep:
“Geseënd is die Koning, Hy wat kom in die Naam van die Here!
Vrede in die hemel n heerlikheid in die hoogste!”

Maar dan gebeur daar ’n baie vreemde ding: Wanneer die Here die stad voor Hom sien, huil Hy. Ons sou verwag dat Hy so bly sou wees oor die erkenning wat Hy uiteindelik kry, dat niks sy vreugde kan demp nie. Maar in plaas van blydskap oor die erkenning, is daar trane.

Wat is dan hier verkeerd?

Dit lyk my die antwoord lê hier in vs. 42 en 44, waar die Here sê: “As jy maar op hierdie dag dié dinge besef het wat vir jou vrede kan bring! Maar nou is dit vir jou oë verberg … Jy (het) nie hierdie beslissende tyd toe God jou besoek het, herken … nie.”

Die Here Jesus huil, omdat die mense van Jerusalem nie besef het wat aan die gebeur is nie. Omdat hulle nie die betekenis van sy koms verstaan het nie, blind was vir wat voor hulle oë gebeur. Omdat hulle net gesien het wat hulle wóú sien, net geglo het wat hulle wóú glo, en daarom die aankoms van die Here totaal verkeerd verstaan het. Want as die Here hier op sy geleende donkie die stad inry, sien die volk nie ’n nederige Man op ’n donkie nie, maar sien hulle net hulle held wat die stad inry om Jerusalem te bevry van die Romeinse regering, sien hulle ’n koning wat vir hulle sal help om die Romeinse soldate te verdryf, ’n wonderwerker wat vir Pontius Pilatus, die Romeinse goewerneur, met ’n wonderwerk sal laat terugkeer na Rome, sodat hulle weer vry kan wees, vrede kan hê. Vir die feestelike skare is daar net een antwoord: Jesus is hulle koning, uit die geslag van Dawid, wat God gestuur het om hulle te bevry van hulle onderdrukkers, die Romeine.

Maar hulle was so ver van die waarheid af! Jesus is juis nie ’n aardse koning nie, Hy het juis nie gekom om ’n aardse regering saam te stel nie. Daarom ry Hy nie op ’n oorlogsperd, vol prag en praal, soos dit ’n koning van daardie tyd sou pas nie, maar ry Hy op ’n geleende donkie, in nederigheid, in eenvoudigheid, omdat Hy nie gekom het om deur aardse mag en wêreldse gesag te regeer nie. Matteus is baie bang dat sy lesers ook die betekenis van hierdie dag verkeerd sal verstaan, en daarom, as hy oor hierdie intog skryf, haal hy aan uit Sag.9:9: Sê vir Sion: Kyk, jou Koning kom na jou toe; Hy is nederig en Hy ry op ’n donkie, op die vul van ’n pakdier.

Die Here Jesus kom wel in die Naam van die Here God, soos die skare sing. Hy ís die Gesalfde van God, maar dan nie gesalf deur ’n groot profeet soos wat ’n Samuel van ouds vir Dawid gesalf het nie, maar deur ’n vrou (Matt 26:6-13). Hy kóm om vrede te bring, maar dan so anders as wat hulle verwag. Nie met ’n goue kroon vol skitterende juwele nie, maar met ’n doringkroon, vol van sy eie bloed; nie met ’n koninklike septer in sy hand nie, maar met ’n swakke riet wat maklik kan knak; Hy regeer nie deur sy vyande te dood nie, Hy regeer deur self te sterf aan die kruis. Só is die Here Jesus. Daarom het Hy vir Pilatus gesê: My koninkryk is nie van hierdie wêreld nie. As my koninkryk van hierdie wêreld was, sou my onderdane geveg het … Maar nou is my koninkryk nie van hier nie. (Joh 18:36)

Daarom huil die Here, want sy eie mense, hulle wat juis in ’n posisie was om te verstaan, verstaan nie; wíl nie verstaan nie. Hulle is blind, hulle sien net wat hulle wil sien, hulle verstaan net wat hulle wil verstaan.

Só het die wêreld gelyk vir wie die Here Jesus aan die kruis kom hang het.

En vandag? Ek sou seker heelwat kon sê oor mense wie se name op die kerk se boeke is, maar jy sien hulle nooit in die kerk

nie. Ons sou maklik die vinger na hulle kon wys en sê: Dís die ouens wat Hosanna! in die koor sing as dit hulle pas, maar nêrens is as Jesus gevolg moet word nie. Maar dis darem te maklik om die teks só te lees, want dan gaan ons huis toe, tevrede dat ons nie soos die Jode van destyds is nie.

So, dalk moet ons vanoggend vir onsself vra: wat verwag ék van Jesus? Verstaan óns wat Jesus kom doen het? Wat Hy vir ons wil wees? O, ons wil almal hê Hy moet Homself bewys as die groot Koning, die Oorwinnaar, die Leeu uit die stam van Juda wat Satan en sonde oorwin het. En Jesus is dit alles. Hy hét oorwin. Hy hét opgestaan uit die dood. Hy sít aan die regterhand van die Vader. Hy regéér die wêreld. Maar sy regering lyk so totaal anders as wat ons graag wil hê. Sy regering is dié van diens. Van nederigheid. Van selfverloëning. Daarom sien ons Hom, ’n paar aande later, vir oulaas in die bovertrek met sy dissipels, handdoek om die lyf en skottel in die hand, besig om sy dissipels se voete te was.

Jesus het geleer dat as ons agter Hom wil aankom, moet ons bereid wees om onsself te verloën en ons kruis opneem. Dis nie ’n glorieryke pad nie. Die geloofspad is een van selfprysgawe. Dís hoe Jesus is. Dís hoe ons moet wees.

En daarom huil die Here Jesus, omdat Hy geweet het hoe die mensdom is. Hoe óns is. Omdat ons van Hom ’n aardse koning wil maak het wat inpas by óns sieninge, óns begeertes. Ons hou van ’n sterke Oorwinnaar, ’n beste Vriend. Ons weet nie wat om met ’n nederige Christus te maak nie, want netnou moet ons ook so word.

Die Here Jesus het op pad na Jerusalem gaan staan en huil, omdat die mense Hom toegejuig het in die hoop dat Hy hulle aardse redder gaan wees. Daarom het Hy skaars 5 dae ná hierdie gebeurtenis aan die kruis gehang: verwerp deur dieselfde mense wat daardie dag uit volle bors gesing het: Loof Hom!

Wat verwag jý van die Here?

Amen.

Onlangse Bydraes

- Joh 11: 25,26 JESUS BRING HOOP
- Dina, die meisie wat verkrag is
- Ragel, die vrou wat alles gehad het
- Joh 14:23 Smag jy na God se teenwoordigheid?
- Jakob

Argief

Argief Kies 'n maand ▼

- Lees die Bybel saam met my
- Soos ek dit sien
- Preke
- Gebede
- Kortverhale

- Facebook
- X

© Bybelkoerant 2018 – 2026